

Az előfizetés ára:

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és neptanítóknak:
egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési és egyes lappóldányokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovics L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytözszében.

Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:

Barek J. és társa Erfurthban. Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opeiták A. Schlek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.

Magyarországon:

Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá"-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. királyutezában levő hirdetések felvételi irodája **Pecsett.**

Kéziratok

a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Külügyi vita.

n. — A költségvetési vita végre többheti tárgyalás után bevégeződött — a végső szavazásnál a kormány — különben előre láthatott — eklatáns győzelmével. Pedig szelsőből és egyesült ellenzék, végső erőködésükben még a külpolitikai állítólágos elégtelen vezetés vádját is kijátszották Tisza ellen, önkénytelenül ezzel is bevallva azon igazságot, hogy a kormány belügyi kormányzata sokkal jobb s az ellenzéknek egy jobb belügyi politika csinálása iránti képessége sokkal rosszabb, mint azt kormányunk elvi s fakciozus ellenesei a közönséggel elhitetni szeretnék s azért a keleti bonyodalom most szövődő szálaiból akarták megrögtönözni a kormány nyakába vetendő hurkot.

A szélsőbálnak Ugron volt a szónoka. A jeles tehetségű fiatal honatyja, ki az 1877-iki orosz-török háború alkalmával a furesa emléküi erdélyi pucos egyik fő faiseurje volt, az azóta lefolyt rövid időt tekintve, bámulatos virtuozitással védte le a rájongó török barátságot. Akkor megtámadni kívánta Oroszországot, hogy ennek segítségével elmaradván, a kázódó bolgárok a török seregek által biztosan fölfalathassanak. Ma már azt mondja, hogy a török uralom szétmálása feltarthatatlan, a Balkán félsziget a balkáni népekké legyen; ne legyen ott úr Oroszország, e helyett legyenek e népek teljesen függetlenek és legyenek velünk kereskedelmi és katonai szövetségben. Persze még azt sem kell kérdeznünk, mert ugy is világos, hogy mit szólna ehhez Oroszország és az sem egészen világos, hogy e népek hogyan lehetnének teljesen függetlenek egy nagy hatalommal való katonai szövetségben; csak annyit jegyzünk meg, hogy egy szerződéses viszony kötéséhez két tényező kell s az egyik félnek egyoldali kívánsága egyelőre igen ártatlan és együgyű mulatság. Hogyan hajtsák végre Ugron ur kívánságát, ha azt a balkáni népek meglehetősen közeltekő okoknál fogva elleneznek? S ha igen, gyakorolhatunk-e valami hathatós kényszert rájuk? Ugron ur eszméje tehát tulajdonképen azon ideákhoz tartozik, melyeket világboldogítási mániában szenvedő mély elméjű politikusok költöttek ki a keleti kérdés megoldására, mely azonban megoldhatatlan s mint a gordiusi eszmét, csak a kard vághatja ketté.

Az egyesült ellenzék vezére szintén hibáztatta külpolitikánkat, de nem azért, hogy a Balkán érdekes népeivel nem szövetkezünk, hanem, mert megengedte Oroszországnak az

osztrák-magyar-német szövetséghez csatlakozását és Tiszát különösen vádolta, amért Skernyevicze elől Ostendebe „menekült.“ A három-császár-szövetség célját és pozitív eredményeit csak a jövő lesz szerencsés leplezetlen föltártságában szemlélni; effőlötti előzetes ítéletmondásra nem igen tarthatjuk illetékesnek ellenzék politikusainkat, kiknek fölfogására jellemzésül csak azt hozzuk fel, hogy mikor a delegációk tárgyalásai alatt Szerbiának Bulgáriá ellen intézett hadizenitéről a hír megérkezett, éljenzsébe törtek ki, pedig csak a gondolat nélküli ember nem tudhatta, hogy Szerbia háborújának győzelmé vége esetén is Oroszország semmi esetre meg nem engedte volna Bulgáriá amputációját és akkor már ez incidensből véres döntő háborúba kellett volna rohannunk Oroszország ellen, ha külügyeink kormányruját szerencsétlenségére a szerb hadizenité híreinek megéljenzői tartanak kezeik közt.

Tiszának ily támadásokkal szemben könnyű munkája volt; minden tartozó óvatossággal mellett két tényt konstatálhatott: egyik, hogy Skernyeviczeben a keleti bonyodalom elő nem készítettett és Oroszország s monarchiánk közt a Balkánon kölesönösen elfoglalandó hatalmi zóna meg nem állapítatott; másik, hogy épen a három-császár szövetség érdeme, hogy a különféle hatalmi érdekek dacára valamennyi nagyhatalom politikája a béke fenntartása érdekében működik. Örök béke el nem érhető, az természetes, de külpolitikánk a béke lehető hosszabítására irányul, ez érdekekben sikeresen intézi befolyását a nagyhatalmaknál, Magyarországára nézve pedig a béke tartósságá erői kifejtése, pozitíója megszilárdítása végett életkérdés. S így az e célra szolgáló politikáért se külpolitikánk vezetését, se az azt előmozdító magyar kormányt elítélni nem lehet. A képviselőház szavazása e támadásokkal szemben elégtétel.

Morális győzelem.

Bors Emil drnak, püspöki jogakadémiánk tanárának egy nyilatkozata, melyet egész terjedelmében mult számunkban közöltünk, valamint azon válasza, melyet Bors Emil most említett nyilatkozatára Sággy Gyula dr. egyetemi jogtanár az „Egyetértés“ február 18-iki számában tett közzé, eléggé tanúsítják egyrészt azt, hogy egyetemi és jogi szakoktatási rendszerünk, — melynek érdekében Bors Emil, jogakadémiánk tanára már évek óta oly heves küzdelmet vívott, — országos jelentőségű elvi kérdést képez; másrészt, hogy azon eszmék, melyek érdekében ő sorompóba lépett, a szó lezszorosabb értelmében teljes diadalt arattak. Igaz, hogy a diadal egyelőre csak morális,

de épen ennek alapján hinni kell, hogy ezen eszmék előbb utóbb a tények terén is ki fogják vinni érvényesülésüket.

Miről is van itt tulajdonképen szó? Mi az, mi Bors Emil támadásának egyik célpontját képezte és ami miatt a budapesti egyetem egyik facultása oly szertelen felháborodást mutat?

Semmi más, mint azon, a középkorból fennmaradt ódság, mely szerint az egyetemi tanárok — de nemcsak jogtanárok — a tandíjak mennyisége ért egy mással versenyezni kénytelenek; akár a gladiátorok az aranyzacskóért, vagy a paripák a kitűzött jutalomdíjért.

Méltó-e ez egy egyetem professzorához? meg egyeztethető-e ez a tekintélynek azon szeplőtlenességével, melylyel az egyetemi tanároknak, mint a tudomány igazi és hivatászerű képviselőinek, körülveteknek kellene lenniük? A jelen korba való institúció-e ez, mikor az egyetemi tanárok — az állami viszonyaihoz mérten — tisztességes fizetéssel el vannak látva.

Vajjon nem borzadnánk e meg még annak a gondolatától is, ha például a bíró az államtól nyert díjazáson kívül a hozzá folyamodó felektől — mint egykoron volt — még külön perdíjakat is jogosítva volna szedni — a maga számára?

A tandíj mennyiségeért való versenyezésnek meg volt a maga jelentősége a középkorban, mikor a tanároknak egyrészt meg kellett venniük a tanítási privilegiumot, másrészt megelölhetők tényezőit egyedül tanítványaik tandíjában bírták.

De mi értelme van a tandíjért való versenyezésnek most, mikor — a mint említettük — a tanárok a kellő díjazással el vannak látva és formailag egyenlő képzettséggel bírnak.

Az nem igaz, hogy mindig a jelebb tanárnak lesz több hallgatója. Több lesz annak, ki a vizsgálatokon — talán épen csak a tandíj mennyisége iránt való tekintetből — ugy a maga, mint különösen kollégája éránt hallgatott tanulókat iránt nagyobb és mesterseges szigort alkalmaz.

Arról, hogy e körülmény mennyire demoralizáló hatása, csak annak van fogalma, ki az egyetemnek külszárú mögött lefolyó életet is ismeri.

De ez nem épen a budapesti egyetemnek, hanem minden egyetemnek, illetőleg az egyetemi rendszernek türethetlen állapota.

Midőn tehát Bors Emil mesterileg írott szakkélelményében azt mondja, hogy „ismer egy egyetemet egy nagy folyó mentében, melyen állítólág a hallgatók percentre fogdosztatnak“, az csak szarkasztikus megjegyzés, melynek célja az egyetemek tandíjrendszerét neveltség tárgyává tenni, és mint ilyen legáltalánosabban tönkben tartott állítás — semmiféle határozott egyetemre nem vonatkozik és semmiféle fakultást, — ha csak ama passzust valaki minden áron önmagára vonatkoztatni nem akarja — nem sérthet.

Hogy Szilágyi Dezső mégis a szakkélelmény ama mondatát — megvetésre méltó általános rágalomnak deklarálni jonak taláita, ez azon törekvésének tulajdonítható, hogy Bors Emil a IX. jogászgyűlés elé terjesztett szakkélelményének az egész országban méltó feltűnést keltett hatását ellensúlyozzák az által, hogy őt rágalomzónak deklarálva — személyesen megbélyegezzék.

Az egész törekvés azonban szegyetlenjes esufot vallott.

Szilágyi Dezső hibás, hogy alaptalanul és könynyelműen vádolt. Kiindult ugyanis Herman Ottónak azon állításából, hogy ama mondat a budapesti egyetemre vonatkozik. Pedig Bors Emil ama állításában szó sincs a budapesti egyetemről.

Továbbá Szilágyi a jogászgyűlésen történekről helytelenül informáltatott, azt állítva ugyanis, hogy a percentre fogdosás passzusa már a jogászyűlés nyilvános ülésében lett rágalomnak nyilvánítva, holott pedig ez nem történt meg, a mint ezt maga Sággy Gyula dr. a jogászyűlésen jelen volt budapesti egyetemi jogtanár is az „Egyetértés“ febr. 18-iki számában közzétett nyilatkozatában elismerni kénytelen volt.

Ezen, a jogi szakoktatás kérdéséről az objektivitás teréről a személyeskedés terére átvitt nem épen loyális fellépés alkalmat szolgáltatott Bors Emil drnak egy olyan, a formában ugy, mint tartalmában mesterileg alkotott nyilatkozat közzétételére, melyről városunk egész intelligenciája, sőt a dologról tudomást vett egész közvélemény csak ugy emlékezik meg, mint a mely nemcsak a szerzőnek, hanem annak az ügynek is, melyért harcolt — becsületére válik.

Az önérdék-hajhászás ezen korában, mikor oly kevés férfúnak jut eszébe az eszmékért való küzdelem céljából az opportunitás kényelmes pamlagáról leszállani, kétszeres érdemül rójuk fel Bors Emil drnak, hogy talán saját érdekeinek és mindenesetre kényelmének feladásával elég bátorsággal bír a középkorból maradt azon darázs-fészekbe nyulni, mely egyeseknek a r a y m é z gyűjtésre igen jó, de a jurisprudencia fejlesztésére naponként gyarlóbb intézménynek bizonyult be.

Ismét egy kath. felekezeti intézetnek kellett az erőt szolgáltatni arra, hogy felső jogoktatásunk reformja meginduljon!

Hol vannak az állami intézetnek ugynevezett független óriásai?

Mi Bors Emil dr urat ezen, egyelőre csak morális diadallal végződött fellépéséért üdvözöljük! És hozzá tesszük, hogy a mint ez előtt egy pár évvel kollégái a „Pester Lloyd“-ban közzé tett cikkeiért ezüst toll átnyújtásával a fejtelek ki íránta elismerésüket, most az egész pécsi intelligens közvélemény sikeres fellépéséért aranyat érő elismeréssel adozik neki.

F. M.

Politikai hírek.

— Tisza Kalman miniszterelnök az országgyűlési szabadelvű párt f. hó 21-ikén tartott értekezletén kijelentette, hogy a köztörvényhatóságok reformjáról szóló törvényjavasltnak eredetileg 54-ik, a módosítások következtében azonban 57-ikké vált §-ának B) pontját, mely a főispánoknak a bírói kinevezésekre és általában a törvénykezés menetére való befolyásáról szól s országszerte általános visszataszteltszt szült — hajlandó elejteni, hogy így a bírói függetlenség sértésének még létszata is elkerültessek. E nagyfontosságú kijelentés valamint a szabadelvű pártban, ugy az egész országban meglegedéssel fogadtatott, mert kétszegtelen, hogy az említett B. pont a törvényjavasltnak bár sok tekintetből érthető és magyarázható, de leggyengébb része volt. A törvényjavaslat tárgyalása a hétfői országgyűlésen fog megkezdetni.

A „Pécs“ tárczája.

Lakodalom.

Sir az utcán a klarinét;
Hova megy e tengeryü nép?
Heje-huja, vigalomba;
Esküvőre a templomba.

„Húzzad cigány, húzzad szépen;
Egész világ ide nézzen.“
Szép menyasszony, lilomszál —
Esküszik a juhászhojtár.

Egész világ az utcára
Állott ki a csodájára.

„Szép menyasszony patyolatba,
Jaj, de szép az eszem adta.“

Kiesi háznak kis ablakán
Kitekint egy barna leány;
Kitekint, de vissza fordul . . .
Két szeméből könnye csordul.

Balog István.

A babonáról.*

(Folyt és vége.)

A babona kiirtására mindent el kell követnünk. Nem tüzzel-vassal, hanem időről-időre eseteként kell a babonás embert e lelki betegségéből kigyógyítani. Kiirtására minden helyes eszközöl törekedni — első sorban a nevelés elengedhetlen földadata. Legfontosabb szerepe jut itt a családi nevelésnek. Értelmes és tapintatos szülők óvakodnak gyermekeik előtt babonás nézeteket nyilvánítani, még ha önmaguk talán hinnének is azokban. Hogy tehát a babonának még a hirve is kiveszeszen, ennek a természetudományok terjesztésén kívül még egy módja van: ne ijesztgessük gyermekeinket boszorkánnyal. Ne tanítsuk meg fiainkat meg a boszorkány nevére sem. Akkor aztan nem lesz kire fogni, ha a mostoha természet — a Mindenható hatalmával fogva büntetésül — járványos betegségekkel látogat meg embert és állatot, s nem lesz kire fogni, ha egy országos szárazság lepörkölki a vetéseket.

Az álmok magyarázatása, szerencse számok álmódása, luti-rakás, kártyavetés, a pénteki nap és a 13-as szám szerencsétlenségében s a 7-es szám (zsídó numerus!) szerencsében való vakhit s más ilyen dolgoknak gyakori emlegetése is nyomot hágy a gyermeknél s elfogulttá, előítéletessé s végre egészen babonássá teszi.

Ezeket s ezekhez hasonlókat tehát okos szülők lehetőleg ne is emlegessenek a gyermek előtt mindaddig, míg ez annyira nem fejlődött értelmileg, hogy önmaga is képes a természetes és természetellenes dolgok között különbséget tenni.

Ha pedig mástól hallana a gyermek babonát, ennek képtelenségét és alaptalanságát kimutatni a

* Itt és felolvasva Sirisaka a Andor községi néptanító a pécsi kath. legényegylet helyiségében. Szerk.

szülők el ne mulasztják Arra is gondosan ügyelniük kell az apáknak és anyáknak (nevelőknek, tanítóknak), hogy gyermekek ne jusson olyan környezetbe, hol világosság helyett homály borulhatna lelkökre.

Meggondolatlan szülők, de különösen dajkák cselédje a síró kisedet, — ki talán éhes, szomjas, vagy fájdalmat érez, a helyett, hogy sírása okát kutatná ki és szüntetné meg — azzal szókták elhallgattatni, hogy mummussal, kéményseprővel, cigányasszonnyal, drótos tóttal s több effélével ijesztgetik. Az ilyen ijesztgetés számtalan kised lelkébe beplántálta a rettegést és a babona csirát, nem is emlíve azt, hogy ezen oktalanság sok kisedet döntött a „nyavalya-törés“-nek nevezett betegségbe, sőt nem ritkán a sírba is.

A gyermeki élelk képzellet megragadó mesék amily fontos eszközei lehetnek a kedély művelésének, épen oly veszélyessékké válhatnak, ha azokat kellőleg meg nem válogatjuk.

A boszorkányok, lidércek, 7-fejú sárkányok, ördögök kísértetek, hazajáró lelkék s más ilyen soha nem létezett s nem létezhetett képzelt lényekről szóló rémtörténetek elmesélése valóságos étető mérgek; képzeldővé, félelökké és babonássá teszik a gyermekeket. Ezért óvni kell őket az ily badar mesék hallgatásától. Legkívált a kísértetes mesék azok, melyekből már korán megtanul minden ismerlentől megijedni, felni a sötétségtől, felni az éjféli órától, melyen a mesebeli kísértetek járnak, szóval reszketni a saját árnyékától. Gondoljuk csak meg, hogy aki folytonos felelemben és bátortalanságban növekedik föl, milyen anyamasszony férfi lesz abból? Bátorságával kivész belőle a józan ítélő tehetség is, lesz belőle saját magának nyügg, akivel minden bolondos, hőbortos dolgot ekövetnek. Például: pajkos legények lepedőben megkisértik, s a szegény feje — a nagy közönség mulatóságára — szentül meg van győződve, hogy a rozs-zak, a halál gyötrik. Pedig a hazajáróknak és kísérteteknek

csak ijedség a szülő anyja és beteges képzeldős az edes apja. A kísértetes mesék s több effélék — mint fentebb is mondtam — ugy bevették magukat legtöbb ember fejébe már gyermekkoruk óta, hogy egy kis ijedséggel s képzeldőséssel ott is látnak valamit, ahol semmi sincs.

Ismételve mondom: ha nem tanítjuk meg gyermekeinket a kísértetes mesékre, ki fog veszni annak még a neve is, és sok sok embert megmentünk vele a holtra ijedséttől, a nyavalya-töréstől s az elbutulástól, mely többet áttól, hogy ostobaságát és babonás könnyűhívését keserves kára ne sírassa. A kinek kedve van hozzá, megkerdezhetti a legnagyobb betegségben, a nehez-nyavalyában szenvedőket, hogy miképp kapták bajukat, betegségeket és száz közül kilencvenkilenc azt vallja, hogy ijedségtől!

Azért fordítsunk apáink régi bünéu egyet s ha már megtanulták gyermekeink a kísértet és hazajáró lelkék nevét, tanítsuk meg őket arra is, hogy miként kell ezeket a remítő teremteseket megfogni! Tanítsuk meg őket arra, hogy a kísértet csak azt üldözi, aki megijed tőle és elszalad, de ha az ember szembe fordul vele, akkor okátme oldja meg a boeskort és fut meg a gyöpről. Mondjunk el nekik megtörtént eseteket és példákat. Száz meg száz ilyen történet forog közsájon —

Vannak a népbabonának olyan általános, egyszerű szabású alakjai, a melyek minden nemzetnél ugyszólván ugyanazon formában s ugyanazon név alatt ismeretesek. Akiknek rendkívüli természete és ember fölötti titkos hatalmától egyaránt fél és retteg a babonás ember az óperiancus tengeren innen is, meg túl is. Ilyen rémséges alakok: a boszorkányok, kísértetek, hazajáró lelkék, garaboncások, váltott gyerekek vagy táltosok, lidércek, kíncsorzók, utójárók, a sírből kikelték és a sárkányok.*

* Itt megjegyzem, hogy felolvasásban e helyen ártérem ezeknek részletes ismertetésére és megtörtént esetelkeje

Szombaton

A nép-fölkelésről szóló törvényjavaslat Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter által a képviselőház f. hó 18-iki ülésén terjesztett be. A törvényjavaslat 14 §-ból áll s azzal már legközelebb egész terjedelmében megismertetjük olvasóinkat, addig is azonban lehetetlen elhagynunk, hogy e törvényjavaslat oly jelszöveget nagy-érdeműen követel a nemzetől, mely meg nem adható s így nagyon valószínű, sőt határozottan óhajtott, hogy a különben szükséges törvényjavaslat egyes §-ai megváltoztatassanak.

A honvédelmi minisztertől Pécs szab. kir. város közönségéhez a következő átirat érkezett: „Múlt 1885. évi december 9-éről 58590. szám alatt kelt intézkedésemre való hivatkozás mellett utasított a város közönségét, hogy a cs. és kir. katonai-orvosi tisztikar jeltöltési számára 300 és 500 frral rendszerített díjmentes alapítványi helyek betöltéséről szóló, s idézett rendelettel megküldött pályázati hirdetményt oly megjegyzéssel tegye közzé, hogy a pályázati kérvények a már lejárt pályázati határidő után is benyújthatók és lehetőleg tekintetbe is fognak vétetni. Budapest, 1886. évi január 26-án. Fejérváry s. k. honvédelmi miniszter.”

Hogy ezen másolat a bélyegtelen eredetivel mindenben megegyez, ezenen hivatalos használatra bélyegmentesen bizonyítottatik. Pécs, 1886. február hó 13-án. Dr Tróber, aljegyző.

Baranyamegye kir. tanfelügyelőségétől a következő átiratot vettük: Frecksay János által szerkesztett „Képek az iparos világból” (Budapest, 1881. kiadja a Franklin-társulat, ára 1 frt.) című mű, az országos közoktatási tanács bírálati jelentése alapján tanítók és ipariszkolai felsőbb osztályu tanulók számára hasznos és tanulságos olvasmányul ajánlatik.

Miről az ipariszkolai igazgatóságot a nmlt. válás- és közoktatási magy. kir. ministeriumnak m. évi 21925. sz. a. kelt rendelete folytán azzal értesitem, hogy azt a lehetőségig vagy maga, vagy az ipariszkolai pénztár terhére és az iskolai könyvtár javára szerezzze meg. Pécs, 1886. február 16. Salamon József, kir. tanfelügyelő.

Hirek.

Guttman Joachim. Szomorodott szívvél írjuk e sorokat. Guttman Joachim, a „Fünfkirchner Zeitung” tulajdonosa és felelős szerkesztője nincs többé; újjai, melyek oly taeseri ügyességgel kezelték a tolat, megmeredtek; örökké élénk szelleme elköltözött por-hüvelyéből, nem hagyva hátra mást, mint siró családtagokat, résztvevő barátokat és ismerőket, kik mindannyian lelkek mélyéig meghatva gondolnak a gyilkos golyóra, mely a legszeretőbb családapák, a legkitünőbb hírlapírók és a legjobb polgárok egyikének életét virágzó korában oltotta ki. A boldogult 1833-ban M.-Kromauuban (Morvaországban) született. Taulmányait Brünnen és Teschenben végezte. Városunkba 1853-ban jött mint állami tanító, később a reáliskolában a francia nyelv rendes tanára, 1871-ben a „Fünfkirchner Zeitung” felelős szerkesztője, 1880-ban pedig tulajdonosa is lett. Halála 1886. február 19-ikén következett be. Temetése a városi polgárság óriási részvéte mellett vasárnap d. e. 1/2 órákor történt. Nyugodjék békében.

Fürri eljegyzés. Ma j. l. á. th József gróf, néhai Majláth György országbíró fia, mint a legtehetősebb forrásból értesülünk, eljegyezte Széchenyi Mária grófnőt, Széchenyi Pál gróf földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter leányát.

Bírói kinevezés. A gy. al. Pál pécsi aljegyző a pécsi kir. törvényszékhez bírónak nevezetett ki.

Kilépés a honvédségből. Cseh Bertalan baranyai 68-ik számú honvédszállásaljelbi és Barcz a Elek 8-ik számú honvéd-husár ezredbeli szabadságolt állományu hadnagyoknak a honvédség kötelékéből való kilépés megengedtetett.

Piknik. A „pécsi fiatalok” f. hó 20-án igen kedélyes és sikerű pikniket rendezett a nöegyleti

helyiség termében. A rendezőség háziasszonyokul Kossuthné, Krasznayné, Littkené és Sehné urbölgyeket kérte fel, kik tölük már számtalanszor tapasztalt kedvességel és szeretetreméltósággal látták el a vendégeket. A négyeseket 46 pár táncolta. Jelen voltak: Balázs Ödön, Bauer Zsella, Bogay Leontin, Czvetkovicsné, Dévényi Gábris, Dulánszky nővérek, Fischerné, Gálóvics nővérek, Hilscher Ilona, Hoffmann Mariska, Horváth Mártha (Pécsváros), Kellerauer nővérek, Kerek Mihályné, Kisághy Sarolta, Kisfaludy Imréné, Koszár Jánosné, Kosztis Riza, Krasznay Jenőné, Krupitzer Gizella, Kubovich Gábris, Kunz nővérek, Lexa Zsenőné, Littke Ilka, Jenni és Mariska, Moravitz nővérek, Obermayer Janka, Repits Gizella, Sey Szilvia (Mohács), Simon Emma, Sipőczné, Sróder Ilona, Verner Mariska (Bányatelep), Visy Pepsa, Wittenbaur nővérek. — A táncok közül különösen meg kell emlékeznünk a fűzér-táncról, mely igen diszes volt és melyet Krasznay Miklós rendezett nagy ügyességgel. A kedélyes multság reggeli 9 óráig tartott.

Gazdasági tudósítók. A földművelés-, ipar- és kereskedelmiügyi miniszter Országh Lajos kislitki lakos és földbirtokos megyénk szent-lőrinczi járásában az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

Kinevezés. Kramberger Ödön pécsi kir. törvényszék segéd-teljesíttetője a dardai kir. járásbíróshoz tellekönnyvezetővé nevezetett ki.

A „Pécsi zeneegylet” holnap, f. hó 28-ikán, délelőtti 10 órákor közgyűlést tart. Targyosorát: 1. Az évi zárszámadás és f. évi költségvetés előterjesztése. 2. Tisztújítás. 3. A zenekar további fennállásának kérdése. 4. Indítványok.

A pécsi jótékony nöegylet saját pénztára javára 1886. mártius hó 8-án a „Hattyu-terem” összes helyiségeiben a városi zenekar és Darázs Miska népzene-kar közreműködésével táncal egybekötött közvacsorát rendez. Belépti-jegyek mártius 6-tól 8-ig d. u. 6 óráig Valentin Károly ur könyv és zeneműkereskedésében és este a pénztárnál személyenkint 2 ftrért (e jegyek részasszúnok), a közvacsorához járuló családok tagjai részére pedig személyenkint 1 ftrjával (e jegyek kékek) a közvacsora napján az ételek átadásakor a meghívó bemutatása mellett kaphatók. Az ételek és borok minden díj nélkül és csakis a fagyalt, tea és ehhez való sütemények fognak mérsékel áron kiszolgáltatni. Felülfizetések a jótékony cél érdekében költséggel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órákor. A meghívók szétküldése már folyamatban van, mert is felkérnek mindazok, kik meghívásra igényt tartanak, de ilyen kézhöz nem kaphannak, hogy e czébből az egyleti alelnöknél Magyarly Róza urnónél jelentkezni sziveskedjenek. Cseh-Kövér Anna, a rendező bizottság elnöke.

A baranya-sellyei vörös-kereszt egyesület táncmultsága hétfőn igen szépen sikerült. A kaszinónak aránylag nem nagy, de ez alkalommal izéssel feldisített helyisége a sellye-vidéki szép menyecskék, kisasszonyok és az intelligencia nagy részének találkozási helye lön. A négyeseket 20 pár táncolta. A hölgyek közül ott voltak: Bosznay Sándorné, Fazekas Sándorné, Heindl Vilmosné, Horváth Józsefné, Mayer Józsefné (Erzsébet), Moré Nándorné, Müller Ignácné, Szluha Béláné (Potony), Uvira Ferenccné, Ürögdy Józsefné (Bogdása), Weigl János asszonyok, továbbá: Bosznay Erzsike, Fazekas Jolán, Gruzling Irma (Bogdása), Heindl Ella (Fenek), Horváth Irén és Vilma (Bogdása), Koch Ilka (Tekla), Moré Lujza, Müller Mathild, Pontyos Málcsi, Rattmann Mariska (Baja), Weigl Ilona, Weigl Mariska és Zomborka Erzsike asszonyok. A meghívók ki lévén te, hogy „a hölgyek kértnek egyszerű ruhában megjelenni” kötelességünknek tartjuk megemlíteni, hogy a hölgyek közül e gy e d. u. l. Moré Lujza kisasszony jelent meg a megáallapított egyszerű házi ruhában, mi a legnagyobb mértékben dicserendő, jóllehet ez által még épuséggal nem akarjuk a többi hölgyet pazarlás vádjával illetni. A fészelen mulatság szép sikerében Fazekas Sándor elnök, Moré Nándor ur és családja buzgó fáradozásán, valamint a rendezőség tagjain: Mesterházy Sándor, Radotics István, Utzig Hubert, Visy István és Weigl József urakon kívül egyenlően része van ugyan minden jelenlétnek, de aligha csatlódnak, ha azt mondjuk, hogy ezek közül az oroszlanrész az 52-ik gyalogezred azon 7 önkéntesét illeti, kic a mulatságra Pécsről Sellyére rándultak. Más 7 nyalka fia aztán táncolt is, mint az ördögötölta, ivott, mint a gödény, de azért józan maradt, mint a kétszer kettő, szóval: mulatott és mulatottat s ami fő: ráadásul élvezte Moré Nándor tisztított vendégszeretét, azt az ősmagyar vendégszeretetet, melyet átélni, a szívbe

kitűrhethetetlenül bevésni igen, de leírni nem lehet s mely e kedves család minden egyes tagjának második természetű volt. Az emlékek, melyeket önkénteseink — annélkül, hogy — kaszárnya-nyelven szölvá — „szubordénációt követek volna el, — magokkal hozták, oly édesek, hogy attól tartunk, hogy, ha Sellyén még egy mulatság rendezetnék, nem heten, de mind a 27-en elmenének, még pedig, nemcsak ruganyos csészán, hanem . . . akár az apostolok lován is. Nem volna jó megpróbálni?

A pécsi izem. nöegylet március hó 1-én a helybeli Hattyu-teremben saját pénztára javára a városi zenekar közreműködésével Calicot-Koszorut rendez. Belépti-díj személyenkint (előre váltva) 1 forint, páholy 8 frt. Jegyek előre válthatók: Alt és Böhm, Traub B. és Társa uraknál, a dohányfőzőszobában, valamint este a pénztárnál. Páholy-jegyek csupán Alt s Böhm uraknál kaphatók. Személyleg az esti pénztárnál 1 frt 20 kr. Kezdeté 8 órákor. Minél számasabb részvételt kér tisztelettel a rendező bizottság.

Kimutatás. A pécsi jótékony nöegyletnél a közvacsorához a következő adományok folytak be: Dr. Höbling Miksa, Hammer Károly, Czierer József és Dr. Koháris Károly 5—5 frt, Nagy Józsefné, Vésey Rezső, Galamb Gyula, Liki János, Lechner Antal és Gyula 2—2 frt, Aulik János és Jasek Alajos 1—1 frt, összesen 34 frt. Pécs, 1886. február hó 25-én. Magyarly Róza alelnök.

A „Pécsváradai Dalkör” f. é. mártius 3-án az urodalmi vendéglő nagy termében Hoffer Károly ur és a Pécsi dalárda több tagjának szives közreműködésével a dalkör zongorájának javára táncal egybekötött Dalestélyt rendez. Személyleg 1 forint, családjegy 2 frt 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté 8 órákor.

Darázs Miska 1889. évi „Pécsi Jogás Csárdás” a zongorára téve megjelent és szerkesztőségéhez beküldetett. A diszes kiállítású kitűnő táncadornácsi Nádosy Kálmáné, született Jeszenszky Mária asszonnyal van ajánlva. Ára 80 kr. Kapható Traub B. és Társa könyv- és zeneműkereskedésében.

A folyó évi sorozás megyénk járásában a következő napokon fog megejtenni: A pécsi járásban (székely: Pécs) március 1—6-ikáig; a siklósi járásban (székely: Siklós) március 8—13-ikáig; a szőlőrinci járásban (székely: Szt-Lőrinc) március 16—22-ikéig; a hegynáti járásban (székely: Sásd) március 24—30-ikáig; a pécsvárad járásban (székely: Pécsvárad) április 2—7-ikéig; a mohácsi járásban (székely: Mohács) április 9—15-ikéig; a baranyavári járásban (székely: Baranyavár) április 17—24-ikéig; Pécs s kir. városában április 17—39-ikáig, mindenütt bezárólag érte a határidőket.

Felolvasás. A kereskedő ifjak önképző egyesületében f. hó 21-én Vécey István távirada-főnök tartott Kesser Józsefről, a nagyvenő feltalálóról felolvasást, melylyel mindvégig feszült figyelemmel tudtatani a szép számmal összegyűlt közönséget. Eltekintve attól, hogy a tárgy maga a közönség igényeinek nem egészen felelt meg, Vécey ur képes volt helyes alakítás és csoportosítás által felolvasását olyanná tenni, hogy az addig Resselről ímsem tudó is e férfiu működéséről könnyen áttekinthető képet nyert. Felolvasó a kereskedő kozmopolitizmusának czáfolatát tért át tulajdonképeni tárgyára, a jobb sorsra méltó Ressel vizontagsággal teljes életének méltatására, melyet meglehetősen terjedelemben közölt. De ki volt tulajdonképen Ressel? 1793-ban születvén Csehországban, Linzben és Bécsben végezte tanulmányait, majd ő felségének pártfogása folytán a maribrunni erdszeti akademiára került és így állami hivatalt nyert, mely minőségében találta fel a világra szóló propeller-csavart, melyet Triesztben, majd Párizsban mutatott be a közönségnek, de egy véletlen baleset, majd pedig túlságos idealismusa következtében az emberekbe helyezett bizalmának megsejtalása folytán nagyzerű munkájának gyümölcsét nem élvezhette. Trieszti kísérlete alkalmával egy angol mérnök lopta meg Ressel találmányát és azt azután honjában uralomra juttatta; az angol kormány 200 ezer forintot tűzött ki annak számára, ki magát a propeller-csavar feltalálójaként igazolhatja és ez a szegénysorsu Resselnek, kinek találmánya ezeket milliómosokká tett, az elvesztett osztrák flotta maradványait megmentette s ki mégis — szegénysége miatt — csaknem öngyilkossá lett, óriási segítségül lett volna, azonban még mielőtt az igazolás megtörténhetett volna, 1857-ben meghalt. Az utókor méltatta Ressel érdemeit, így a pécsi polytechnikum érzeszobrot állított neki. Ez a felolvasás rövid tartalma, melyben a felolvasó, a hol csak tehetet, kikelt az

ausztriai kormány szűkkeblűsége ellen, a legelősebb gúny fegyverét használva, főleg azt hangoztatván, hogy, ha Ressel amerikai lett volna, Edison sorsára jutott volna és nem halt volna meg nyomorban.

A „Dunántúli Közművelődési Egyesület” létesítésére a nemzeti és polgári kaszinó tagjaiból alakult 68-as bizottság tagjait Kissfaludy Imre és Hartl Ferenc, a két kaszinó elnökei értekezletre hívták meg, mely a nemzeti kaszinó nyári termekeben holnap 28-ikán d. u. 3 órákor fog megtartani a már kidolgozott alapszabályok, valamint az albizottság előterjesztésnek tárgyalása végett. A „Somogy” legutóbbi számában kissé későnl a dolgot, de mi azt tartjuk: jobb későn, mint . . . soha.

Plébános kinevezés. Viljevoi plébánosá Lausch Mihály moszói kaplán nevezetett ki.

Egy kis levél. Tek szerkesztő ur! A z ide i farsang érdekes újsággal kedveskedik. A helybeli papnevél intézetben zenével és énekek egybekötött elő-képek rendezése van készülöben. Igen érdekesnek ígérkezik, tekintve a közreműködők buzgalmat, a rendezők szakavatottságát és magasabb műveltségét. Felhívjuk rá az érteklődők körök figyelmét. — Az ir odalmi társulat föllendülése is csak a közel jövő kérdése. A növendékpapság irodalmi reputációját nem engedheti. A növendékpapok magyar iskolái mindig meleggyái voltak az írónak. Sok világi író is ezektől nyert lelkesedést, kitarásra kedvet, támogatást. A mult század végén a magyarsodási mozgalom a növendékpapok szívében lettek legelősebb tápláló anyagra. Bizonyítják ezt a „Hadi” történetek” kötetei. Üdvözlöjük a növendékpapság mozgalma! Levelező.

Eszküvők. Vasárnap d. u. vezette utárhoz Tolnai Vilmos hr högyészti orvos Pécszet Grün Ilona kisasszonyt, Grün Bernát pécsi polgár leányát. — Szigriszt Lajos kölcsönsegélyző egyesületi pénztáros március 4-ikén d. u. 4 órákor vezeti utárhoz Simon Mariska kisasszonyt, Simon János pécsi kereskedő leányát. — Mayer Vilmos mohácsi iparos folyó hó 16-án vezette utárhoz Szikora Anna kisasszonyt, Szikora György szt-mártoni gazdatiszt leányát.

A baranyamegyei vörös-kereszt egyesület f. hó 21-ikén tartott közgyűlésén az alapszabályok értelmében kilépő tagok helyébe megválasztattak: Hegezdán, Meadl Mathild, Pinter Mathild, Sipőczné és Schulhof Róza asszonyok, továbbá: Engel József, Johann Béla dr, Károly Ignácz, Littke Ferenc és Mendl Lajos dr.

Szomorú hír. Hirschfeld S.-né asszonnyal a lelki betegség jelei oly nagy mértékben nyilatkoztak hogy a szerencsétlen fiatal nőt Budapestre, a Schwartzerele intézetbe kellett szállítani.

Egy modern intézetelt gazdagbb ismét Pécs sz. kir. városa, értjük a kórház-terlen épült központi főző mosó konyha épületét, melynek, valamint tartozékainak, (u. m.: a kázanák, gépezet és a légszusz, víz és a gőzvezetők) a vállalkozótól való átvétele, valamint a kórházban történt átalakítások felülvizsgálata hétfőn d. u. 2 órákor ejtettem meg, és célra kiküldött bizottság által, mely Jilly Alajos elnökele alatt Koháris Károly dr tisztí főorvosból, Nendtvich és Beretvas városi mérnökökből, Tróber Aladár dr kórházi bizottsági jegyzőből és Böhm C. F., Krausz Simon, Weidinger Ferenc, Hoffnán Károly bizottsági tagokból állott. Némi csekélyebb, szükségese nek bizonyítási pótlándoktól (minők a mosó konyha tetőzetének ablakoktól való elhátása és egy szénkamara berendezése) eltekintve, mind a legnagyobb rendben találtatt, miért is az összes munkálatok a vállalkozótól átvétettek. Az intézet iránti örvendetes érdeklődést legjobban jellemzi azon körülmény, hogy ez alkalomból városunk intelligens elemei közül több mint 50 vendég fordult meg a kórházban, kik a gyakorlatilag bemutatott gőzfőzést és mosást, mi a lehető legjobban sikerült, bünulva és egyuttal mezelegedve szemlélték, nem győzve csodálni az intézetet vezető sorokot ügyességét, kik közül 2 a város költségén 2 hétig a budapesti Erzsébet kórházban tanulmányozta a főző-mosó konyha kezelését. A tsalságos berendezés megsejmelését ajánljuk különösen gazdasasszonyaik figyelmébe.

Halalozások. Özv. Kernyák Istvánné szül. Obád Anna folyó hó 22-én életének 67-ik évében meghalt. — Sinkay Jánosné szül. Sperl Teréz f. hó 24-én, életének 68-ik évében meghalt.

Az utolsó felolvasás. A pécsi kereskedelmi önképző és betegsegélyző-egylet helyiségeiben folyó hó 28-án, vasárnap d. u. 5 órákor lesz az utolsó felolvasás, melylyel az ide i felolvasási ciklus bezáratik. Felolvasó: Rónaky Kálmán, tárgy: „A fényűzés (luxus) és nemzetgazdasági jelentősége.”

A „Pécsi első munkás családhoz építő egyesület” március hó 7-én (vasárnap, délelőtt 8 órákor,

Jegyzet. Szólhatnak még az n vallásos babonákról, nevezetesen a régi és újabb csodákról s itt fejtegetném a babonás hit és az igaz vallás közti különbségeket; irhatnék a rajongókról, vagyis azon lelki betegéről, kiket a nép „Istene Jancsinak” vagy „Katuskának” nevez; beszélhetnék a vérző szűzekről, a sok közül Lateau Luizáról; foglalkoznom kellene a kurzusolókkal s így irhatnék a kurzusolásról; szólhatnék az angyal-csinálásról, a báj-italról, az erőlektöréről, a kis gyermek újjáról való babonáról; leirhatnám a babonás embereknek divó halottak körüli szokásokat, a felbő elleni hazangozást, a viharban a fa alá menekülést; elmondhatnám, mit tartanak a babonások az álomról, miben áll az asztaltáncoltatás és szellemidézés mestersége; ráadásul ismertetném a babonás napokat (a pénteket, szent György napját, Szilveszter éjét, az újév, és karácsonyi babonás szokásokat), számacok (különösen a 13-at és a 7-et), a babonás állatokat, füveket és kőveket; szólhatnék a babonás égről (nevezetesen az üstökösokról babonákról), a jóslásokról s mas egyéb ezerszaja babonáról, babonás hitről, szokásokról s még egy csomó aprócsopó babonás szokásokról s mondásokról (különösen tekintettel a vidékünkön uralkodó babonás szokásokra, mondásokra) — de itt e helyen mindezekre nem terjeszkedhetem ki, mert sietek amolyi is terjedelmes cikkem befejezésével tárgyam végére érni.

Nevelésügyi szempontból jegyezzük meg még az alábbi sorok tartalmát.

Az iskolába járó gyermek már egész tömegét viszi oda a babonás nézeteknek, melyeknek nyilvánulására azonban az iskolában kevés alkalom lön, a tanító nem ismerheti meg azokat. De azért küzdenie kell a lappangó ellenség ellen.

A nép között elterjedt, ismeretesebb babonákat minden jó tanítóknak ismernie kell, hogy azok ellen az iskolából megindithassa a harcot. Általános kifakajgykeztem e szörnyű hatalma rémséges teremtményeket bemutatni s az ezekben hlvokot nevelés tárgyává tenni. Térészke miatt e részeket jelen alkalommal itt nem közlöm. Cikkirő.

dások és elítélések mit sem érnek. Csak esetenként, alkalomszerűleg kell és lehet sikeresen meggyőzni a növendékeket s a felnötteket is — egyes babonák képtelen voltáról.

Általában véve már az értelmes tanítás, az ismeretek terjesztése és a gondolkodásra vezérlés által sok babona hitét tönkre teszi a tanító, de különösen a hitten és a természetudományok nyujtanak erre sok alkalmat.

A vallásban ugyan sok olyan dolog van, ami nemcsak a gyermeki, de általában az emberi értelmet is túlhaladja. Sok a csodás elem, amit hinni kell, de megmagyarázni nem lehet, mindazonáltal az igaz hit és a vakhit, a vallásos régi csodák és a babona között éles határvonal van. Ezt a határvonalat mulhatatlanul ismerőnk kell a növendékeknek. A vallás tisztasága, a hit fennsége lenne megszentelgetitve, ha a növendékek az isteni mindenhatóságon kívül mas természetfölötti erőben — az isteni bölcsességen kívül a mindenség más törvényadóiban — az isteni mindentudóságon kívül a jóvő titkainak, a szívek érzésének, a lelkek gondolatainak más ismerőjében hinnének.

A természetudományokkal való foglalkozás az Isten mindenhatóságának és bölcsességének legkésztelenebb bizonyítékait nyujtja s ez által a hitnek erősítésére szolgál; másrészt a természeti lények, erők és lények tulajdonságai és okainak ismerése által meg-tanít mindennek józan elfogadható természetes okát kutatni és feltalálni. — A természetrajz tanításánál a növények gyójtói, vagy mérges hatásainak ismeretésekor jó alkalom kínálkozik a kurzuslók bűbajoskodásait rejtelységekükből kivetkőztetni, valamint az állatokkal s különböző füvekkel, kővekkel üzőtt számtalan babona oktatásását lehet bizonyítani. — A természettani magyarázatok közben különösen sokféle

babonának lehet végét vetni. A lidérc vagy bolgató tűz, a szivarány, forgószél, harmat, jegeső, üstökös, csillagbűllás, holdváltozatok stb. megmagyarázása közben az ezekhez fűzött babonákat miad fel kell hozni s egyenként kimutatni a törvények okait és hatásait s a rájuk vonatkozó babonák fonákosságait. Az iskolai olvasókönyvek is sok anyagot nyujtanak, ami e célra eredményesen felhasználható. Olyanféle irányu olvasmányok, mint Arany János „A bajusz” című költeménye egyaránt ajánlhatók mind a fejletlenebb növendékek, mind a nép kezébe, a babona oktatás és káros voltának bizonyítására.

Irodalmunk, mely a babona kiirtásával foglalkoznék, alig van. A néhány mű közül a legjobb is félig rossz. Behatóbban s részletesebben csak Varga János „Babonák könyve” foglalkozik a babonákkal. E művet a magyar orvosok és természetvizsgálók 300 frral jutalmazták, mint pályaművet. E könyvet nemcsak áttekinthettem, de tanulmányoztam is. E munka egy kétélű tőröz hasonlítható. Egyik élével a babonát irtja, a másikkal a vallásosságnak ad itt-ott egy tör-szúrát. Ha egy babonás ember olvassa ezt végig, az igaz, hogy kijozanodik a babonás tévhitből, de egyuttal igaz hitében is megingattatik. Ez a könyv nem a magyar köznép kezébe való! Használhatatlan olvasmány ez a jó is mulat mellette egy intelligens, képzett s valóban művelt, vallásos egyén, kinek hitét meg nem változtatja az Antikrisztus sem, — de nem ám a tanulatlan köznép! — Egyéb munkáskák, melyek inkább valók a köznép számára, ime ezek: a Gyöngyösi Rezső által szerkesztett népirodalmi füzetek; a „Jó könyvek” közül „Az ördög orsója” Mikszáth Kálmántól, „A lutri koldusa” Mayer Miksától.

A babonáról olvashatni még közleményeket a „Magyar Lexicon”-ban (II. kötet, 404. lap), a „Paedagogiai Encyclopaedia”-ban (2. füzet, 63. lap, Hidvégi

Benő tollából), és csekélyesem is irt egypár kisebb-nagyobb cikket a babonáról. (Lásd: „Pécsi Figyelő” 1885. 2. szám, „Magyar Háziasszony” 1885. 38. sz., „Budapest” 1. 85. 109. sz., „Alföldi” 1885. (?) sz., „Pécs-baranyai nagy köpes naptár” 1886. évi, „Magyar munkás naptár” 1886. esztendőre stb. stb.)

Hírlapirodalmunk, mely a babonák ismertetésével és kiirtásával foglalkoznék — nincs! A szenzációs hírekben egyik lap a másikat igyekszik föl-mulni, túlszárnyalni; de a babonából a köznépet ki-gyógyítani — nem korszerű, nem fizeti ki magát.) Politikai célokra, teszem azt képviselő-választáskor a pörnép „polgártárs”, azután — a legtöbb esetben senki sem törődik vele.

Szerény véleményem szerint a képzettebb tanítók tehetnének e téren legtöbbet. Van elég tollforgató ember a 20 ezer tanító közül, akik minden egyezébről írnak, cikkeznek, csak a babonáról nem. Ez is hiba! Rajta tehát, akik hivatottabbak, írjanak többet, jobbat, okosabban, mint csekélyesem.

Befejezend közleményem: Hidvégi Benő jeles tanügyi író ama mondanásait: „A babona leghatható-sabb ellenszerei: az igaz vallásosság és a felvilágosultság; tehát ezek terjesztését és ápolását ajánljuk a családnak, iskolának és irodalomnak.”

Rajta! Előre a tollal a babona kiirtására!

* Ez nem is a hírlapok feladata. Különben is: nincs oly hírlap, mely a babona terjesztésén munkálka. Szerk.

a Scholz-féle sörészarnokban alakuló közgyűlést tart, melyre mindazon — különösen a munkás osztályhoz tartozó — egyének, kik ezen egyesület tagjai lenni óhajtának, tisztelettel meghívattak és felkértek, hogy saját érdekükben minél számosabban megjelenjenek szíveskedjenek. Tárgysorozat: I. Az ideiglenes elnök előterjesztése. II. Az alapszabályok tervezetének felolvasása és az alapszabályok megállapítása. III. A jelenlegi tagok felvétele (mely a kereskedelmi törvény 224. § értelmében írásbeli nyilatkozat alapján történhetik.) IV. Az igazgatóság és felügyelő bizottság megválasztása. V. Nefelányi indítványok és nehézmények (?) előterjesztése. Az ideigl. elnökség nevében: Gavarnik György s. k. ideigl. alelnök. Plichta Károly s. k. ideigl. titkár.

Fehér holló. A bürenbergi állami felügyelet alatt álló, 6 osztályú iskola igazgatósága elhatározta, hogy a magyar nyelv és irodalom számára tanszéket állít fel. Ugyan mit szólnak e hirhez száznaiak?

Az „Erdélyi magyar köznevelési egyesület” javára Szigetvárott, a „Korona vendéglő nagyeremében ma, szombaton rendezendő és lapunkban már jelzett zárkörű táncestély rendező bizottsága a következő tagokból áll: Koharics Ferenc (elnök), Kopetzky Antal (titkár), Varga Sándor (pénztáros), Czaich Gyula, Dömös Sándor, Deutsch Antal, Diamant Simon, Farkas Gyula segédsegítő, Farkas Gyula tanító, Fuchs Zsigmond, Kainer Bernát, Löffler Gyula, Lengyel Herman, Lovassy Béla, Németh István, Ocsodai Lipót, Salamon Gyula, Schiebinger Károly, Spiczter Gyula, Szalay József, Szijártó Kálmán, Szolnoki Géza, Takács Eerenz. Az estély kezdete esti 8 órakor. Belépti-díj: családjegy 2 frt 50 kr. Személyjegy 1 frt.

Kicsit sok az aldásból. Olasz községében egy szegény takács neje 4 fiúgyermeket szült, kik közül kettő azonnal meghalt. A másik kettő él és egészséges, mint a mák.

Kimutatás a szent Donát kápolna előtti tér megszerzésére eddig befolyt kegyományokról: N. N. N., Szeifric István, N. P. B., Girk kanonok, Pécsi taksréktár, Heindlhofer, Szekeres Anna férj. Dóciné 2—2 frt, Laubheimer kanonok, Mendlik apát-pléb., dr Szerey, Hartl, Szulli, Fekete, Simonffy, Czirják Ignác, Mestrics Imre, Spöcz gyógyész, Riebling, Thaller Bors Anna, özv. Mihálovicsné, Mathievics, Markó János, Balatonyi Sándor, N. N. 1—1 frt, D. A. 60 kr., Szt. F. Z., Petrovics István, Sillai József, N. N., Mayer Antal, Kisasszony József, Kozma Ignác, Horváth Ignác, Volmut Anna özv., Névtelen, Hirczi Ferenc, Bánffy Simon, Siptár Lajos, Kis-Gadó Ignác, Kovács Gábor, Balatonyi György, Árpádi József, N. N. 50—50 kr., Horváth György, Járányi József, Gergely Antal, Mihálovics István, ifj. Papp József, Ozorai István, Balatonyi István, Csunka Antal, Herman Mihály 40—40 kr., Hamerli, Kozma János, Balatonyi Teréz, Gott István, Benkó József, Csunka Józsefné özv., Szekeres Andras, Radócsai Mátyas, Matkovics Andras, Szabó-Czindéri György, Prekesszics Imre, Kristián István id., Radócsai István, M. G. 30—30 kr., Lechner kanonok, Nyanyai János, Papp József, Mihálovics József, Ponauer Mihály, Ponauer József, Balatonyi István, Vidákovics István, Veidinger, Kristián István, Mihálovics János, Cserta Antal, N. N., D. G., özv. Bradiczné, Sárics József, Horváth Imre, Mihálovics Teréz, Horváth József, N. N., Mihálovics Andras, Barkóczy Mihályné, Arvai Antal, Horváth György, Papp János, Holmik Ignác, Novákovics József, Reimisch Henrik, Miklós István, Radócsai Györgyné, Kozma Istvánné, Németh Imre, Gott Mihály, Horváth Imréné, Dóci József 20—20 kr., Szabó-Czindéri Mihályné, Kristián Ferenc, Katonovics József, Kozma István, Papp József 10—10 kr., összesen 56 frt 90 kr., melyből Szabó gyűjtőnek 5% kifizetett a gyűjtésért. — A netáni további adakozók szíveskedjenek adományait a pécsi szigeti külvárosi plébánia hivatalnak átadni.

Borkereskedésünk viszonyait meglehetősen világosan mutatják a következő szám-adatok: Magyarország behozott hordókban 1882-ben 110,731 mm. bor 13 millió frt értékben, métermázsánként 11:81 frtért; 1883-ban 138,270 mm. 3-45 millió frt értékben, mmknt 25 frtért; 1884-ben 139,621 mm. 11.16 millió frt értékben, mmknt 8 frtért; kivitett pedig hordókban 1882-ben 906,939 mm. 15-14 millió frt értékben mm. a 16:70 frt; 1883-ban 855,939 mm. 13-68 millió frt értékben mm. a 16 frt; 1884-ben 884,189 mm. 12-27 millió frt értékben mm. a 13:88 frtért. Palackokban kivitett 1882-ben 10,218 mm. 414,764 frt értékben mm. a 40:58 frt; 1883-ban 10,956 mm. 438,268 frt értékben mm. a 40 frt; 1884-ben 11,956 mm. 445,181 frt értékben mm. a 37:23 frtért; behozott palackokban 1882-ben 1,861 mm. 166,094 forint értékben mm. a 89:21 forintért; 1883-ban 1,437 mm. 129,402 frt értékben mm. a 90 frtért; 1884-ben 1,834 mm. 183,428 forint értékben mm. a 100 frtért. Ez adatokból kitűnik, hogy míg behozatalunk egy mennyiségileg, mint átlagos értékben rohamosan növekszik, addig kivitelnk hanyatló, vagy, ha mennyiségileg kissé emelkedett is, de átlag-árban tetemesen hanyatlott, mi a leggyasz-tóbb körülmények egyike.

„Auróra-kör” czimre egy irodalmi és könyvkiadó egyesület alakult meg Budapesten e hó 17-én. Eredeti célja a körnek tudomás szerint az volt, hogy az írók munkáit minden hasznos és nélkül adván ki, megmentsék őket a kiadók szípolozásától. Az eszme szép és aljában felkarolásra méltó; tisztán irodalmi célját azonban gyanúsá teszi az az igen erősen hangzott „keresztény-irány” egy Verhovay, Zimándy és Komlósi Ferenc szájából. Hasztalan akarják ok az antisemita-kör elnevezést magoktól lemosni; egyesületeknek, ha nem is nagyobb, de legalább oly mértékben rugója volt a fajgyűlölet, mint az írói viszonyok javítása; az egykori „Auróra-kör” nimbuzát pedig nagyon kár a felekezeti és fajgyűlölet élesztésének takarójul használni. Van nekünk elég ellenségünk, a kik ellen védekezni sokkal szentebb és komolyabb kötelességünk volna; mire való ok nélküli és kicsinyes ujjhúzással gyengíteni önmagunkat és lazítani ezáltal a társadalmi összetartás-erőt. A mi az egyesület nemesebb célját: a könyvkiadást illeti, annak sikerültét és felvirágzását szívünköl óhajtjuk és erőnkhez képest támogatni fogjuk.

Fakereskedők figyelmébe. A szegszárdi közalapítványi uradalom beszüntette a fa-eladást; miután pedig Szegszárdon nincs több fa-üzlet, a szegszárdiak egyelőre — míg t. i. nálok valaki fa-termények szállítására nem vállalkozik, ilyenmü szükségleteiket a tolnai uradalmi fáskertből fogják beszerezni.

Németek és sokákok. Olasz községében az e napokban lefolyt iskolaszéki tagok választása alkalmával a német atyafiak nem tekintve azt, hogy a községben sokákok és németek laknak, mlntegy demonstrálva csupa német iskolaszéki tagokat választottak meg; mire a sokák községbeli képviselők magukat jogukban megcsorbítva érezték és ezen eljárás ellen felszólamoltak; az eljáró, illetve a választást megjező tisztviselő a két nemzetiség között a barátságos kibékülést szivőkre kötötte, de a németek a sokákok jogait figyelembe nem vették s így kibékülésről szó sem lehetett. Mint levelezőnk írja, ezen választás érdemében a járási szolgabiro a megyei közigazgatási bizottságnak véleményes jelentést tett és remélhető, hogy ez ügyben egy a sokáczok, mint a henczög német atyafiak érdekében az igazságos s méltányos jogok figyelembe vételével fog határozat hozatni.

Tolnamegyei hírek. Forster Alfréd kétyi lakosnak a király megengedte, hogy saját és gyermekeinek nevét magyar nemességre megtartása mellett „Alapy”-ra változtassa. — Gottlieb Salamon dr szegszárdi ügyvédjelölt az ügyvédi vizgát Budapesten letette. — Bikács községben f. hó 1-én Le m le Béla választatott jegyzővé. — Horváth Ignác szegszárdi tanító eljegyezte Haydt Gábor takarékpénztári igazgató leányát: Gizellát. — A bonyhádi takarékpénztár az elmúlt évben — a hozzájuk beküldött kimutatás szerint — 1,151,630 frt 52 krnyi forgalmat ért el 50,000 frt részvénytőke mellett. A nyereség 13502 frt 15 kr., mely összegből minden részvényre 9 frt osztalék jut, mi 18%-nak felel meg.

Vegyes hírek. Milán szeb király a magyar vörös kereszt-egyesület által Szerbiába küldött misszió minden egyes tagját, sőt még a segédcselvényeket is kitüntette. Ivánka Imre a „Fehér sas” rend nagykeresztjét kapta. — A belga hadseregben a dobzó használatra — 12 évi tilalom után — ismét elrendeltetett. — Felső-Stajerosz ágót egy Knittenfels-Zapreic közt építendő vasútvonalal szándékoznak Horvátországgal összekötni. — A francia kormány beleegyezett, hogy Párisban, 1889-ben általános, nemzetközi világkiállítás rendeztesse, melynek költségeit az állam, Páris városa és egy vállalkozó-társulat fogja viselni. — A zón horvát képviselők, kik a magyar országgyűlés tagjai, elhatározták, hogy Bedkovics Kálmán horvát minisztert miniszterségének a napokban letelt 10-ik évfordulója alkalmából később, ha mindnyájan Budapesten lesznek, ovációban fogják részesíteni. Együtt elhatározták, hogy a varasdi drávai fahidnak vashiddá való átalakítása érdekében a magyar kormánytól lépéseket fognak tenni. — Karagyorgyevics Péter herceg a szerbekhez kiáltványt intézett, melyben Szerbia viszonyait türethetetlennek festve s azokért, valamint a szenvedett harci veszteségért Milánt okolva, kit gyilkosnak nevez, arra hívja fel a szerbeket, hogy Milánt — távolítsák el maguktól. — A szt.-pétervári tudományos akadémia Rudolt trónörökösét mult év december 25-ikén tázteletbeli tagjává választotta. Az erről szóló latin nyelvű oklevél egy szóval sem említi, hogy Rudolf, az osztrák császárság örököse egyúttal a magyar királyság örököse is. — Nikita montenegrói fejedelem oroszországi utjából hazatérve Bécs-be is ellátogatott, hol a királyi család vendége volt.

Törvénszéki csarnok. Polgari ügyek. Előadott február 23-án Kiszfaludy Imre tszéki bíró által: Széles Mihály Széles Ferenc elleni pere tulajdonjog megítélésé iránt. — Asztalos János ügyvéd Bergemeister Gáspár elleni pere ügyvédi díjak megítélésé iránt.

Előadott február 23-án Bogay Pongrácz tszéki bíró által: Eilingsfeld György és társai Eilingsfeld Mari és társai elleni perok örökösödésé iránt. — Vemenácz Mitó Urszia Nisza elleni pere ingatlan átadása iránt.

A pécsi sertéshizlaló részvény-társaság heti tudósítása. Felhajtás: 728 darab kövér, — 580 darab félkövér — 301 darab sovány, — 418 darab südő. Az uzlet változó — Árak névleg. Kövér válogatott 40—44 krig, — félkövér 36—40 krig klgknt, 45 kgr. életsuly leszmításával. — sovány sertés — krig, südő 32—37 krig-kilogrammsalant elősúlyban. — Ukukoricza ára 5 frt 45 kr. Árpa 6 frt 25 kr. mm-kint. Örlés díj 50 kr. mm.

A baresi sertéshizlaló részvény-társaság heti tudósítása. Állomány: 3941 darab sertés. — Ebből leölésre érett 500 darab sertés. Takarmány árak: Tengeri dara 100 klg. 6 frt 80 kr. — Árpadara 100 klg. 6 frt 60 kr. — Tengeri (szemben) 100 klg. 6 frt 10 kr. — Árpa (szemben) 100 klg. 5 frt 90 kr. a hizlalóban, minden költséget beszámítva.

Gabona-árjegyzék a Pécsétt 1886. évi február 6-án tartott betívásárról.

100 kilogramm.	jó	középszerű	legalábbvaló
Buzza	7 frt 50 kr.	7 frt 40 kr.	7 frt 30 kr.
Kétszeres	6 " 20 "	6 " " "	" " "
Rozs	6 " " "	5 " 80 "	" " "
Árpa	6 " 20 "	6 " " "	" " "
Zab	6 " 80 "	6 " 10 "	" " "
Kukoricza	5 " 50 "	5 " 30 "	" " "
Hajdina	7 " " "	" " "	" " "

Mé t e r m á z s a :
Széna . . . 4 frt — kr. — Szalma . . . 2 frt 20 kr.

Szerkesztői üzenetek. T. K. dr és Császár. Mohács. Tésznuka miatt — a jövő számban. Gyanúsítások elkerülése végett kijelentjük, hogy lapunk febr. 13-iki számában megjelent „C s a s r” álnév alatt nem Bernáth Gyula pécsi joghallgató lappang.

Laptulajdonos: FEKETE MIHÁLY. Felelős szerkesztő: FEILER MIHÁLY.

Nyilt-tér.* Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Válasz A „Pécsi Figyelő” február 20-ikáról kelt számában mejelent „A Traub B. és társa cég botrány ügye” című cikkére. Ha a hírlapok hasábjai nekem is díjtalanul állanak rendelkezésemre, talán bővebben foglalkoznám a „P. F.”-ben utjlag mejelent, a fajgyűlölet és személyeskedés bélyegét magán hordó cikkre; de minthogy nekem minden nyilt-téri közleményért fizetnem kell, csak röviden akarom a „P. F.”-nek, úgy mint a cikk beküldőinek tudtára adni, hogy bizony sem egyiket sem másikat nem tartom érdemesnek, hogy többé csak válaszoljak is valótlanságára.

Különösen azonban a „P. F.”-nek van valami mondani valóm és pedig az, hogy, ha igazán a közérdekben, nem pedig durva modora miatt egy üzletből kintastölt személy érdekében szólna fel, akkor informálna magát a megtámadottal is és nem tagadná meg attól a védelmet ugyanazon lap hasábjain, ahol megtámadták.

Végül csak anny t, hogy a közönség engemet is ismer, mi teljesen meggyugtat; mert bárki, ki csak egyszer beszélt ez életben velem, az bizony kineveti a „Pécsi Figyelő” szörnyű felsülése miatt és mindenki el fogja ítélni azon, a tisztoszegecses irodalom nívóján mélyen al! álló — gyűlöletet tükrözö — csevevéseket, a melyekkel személyemet illeti.

Kelt Pécsétt, 1886. február hó 2-án.

ENGEL LAJOS, a „Traub B. és társa” cég társfőnöke.

Nyilatkozat E b. lapok f. évi 8-ik számának „Nyilttér” rovatában Fürst József aláírással: „Merénylet a kémei postahivatalban” című piszkos közlemény jelent meg bizonyos „Vilányi Sándor” ur — mint ő jelzi — kémei tanító és postamester ellen.

Tudtommal ilyen nevű uri egyén Kémesen nem létezik; sőt teljes bizonyossággal állíthatom, hogy az egész községben ily nevű embert senki nem ismer. Annál kevésbé lehet hát akár tanító, akár postamester, vagy pláne mindkettő is egy személyben.

Köhlomány, rágalom tehát az a „merénylet”, melyet közli a kémei postahivatalban játszat le. Ugyanazért alulirott — aki már aztán csakugyan kémei postamester vagyok — a fenteevezett Fürst J. által írt közleményt a nagy közönség szándékos félrevezetésére irányzott aljas hazugságnak, őt magát pedig szemtelen és piszkos rágalmozónak nyilvánítom.

Vitányiné Schweder Karolin, m. kir. postamester.

KIS HIRDETÉSEK. Erovatban minden szó heiktatása 1 krba kerül és felvételek a kiadóhivatalban, Nepomuk-utca (a posta mellett.)

6 gymnásiumot végzett két ifju óhajtna segédként állást elfoglalni. Szives ajánlatok e lap kiadóhivatalához intézendők.

Kiadó lakas. Egy I-ső emeleti 5 szobából és mellékhelyiségekből álló igen elegans lakás a belvárosi Király-utcában kiadó. Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

Bonne-nak ajánlunk kis gyermeknek mellé egy jó családból származó fiatal leány. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

24180/1885. **Árverési hirdetés.** A pécsi kir. törvénszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Driesz Lajos ügyvéd pécsvárad lakos végrehajthatónak Müller János lovász-hetényi lakos végrehajtható szenedő elleni 8 forint tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtsi ügyében, a pécsi kir. törvénszék (a pécsvárad kir. járásbíró-ság) területén levő, a lovász-hetényi 7-ik sz. tjrbrón felvett 7. hsz. 7. sorsz. háznak, udvartér és kertnek egy mellékhelyiségeknek Müller Jánost illető felelőszere 200 forint kiküiltátsi ár mellett, a 644. hszsz. fekvőségnek u. a. fele részére 101 frt kiküiltátsi ár mellett, az 1067. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 47 frt kiküiltátsi ár mellett, az 1255. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 37 forint kiküiltátsi ár mellett és az 1392. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 109 frt kiküiltátsi ár mellett az árverést ezenen megállapított: kiküiltátsi árban elrendelte, és hogy a fennebb mejelent ingatlan az 1886. évi április hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor Lovász-hetényben a község házáján megtartandó nyilvános árverésen a megállapított áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 20 forint, 10 frt 10 krt, 4 frt 70 krt, 3 frt 70 krt, és 10 forint 90 krt. középszűben vagy az 1881-ik évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltátsi kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvénszék mint telekkönyvi hatóságának 1886-dik évi január hó 8-dik napján tartott üléséből kiadta: KISS GEZA, kir. törzséki jegyző.

17/1886. **Arverési hirdetés.** Alulit kiküiltott végrehajtható az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenen közhírré teszi, hogy a dár-dai kir. járásbírószék 148, 335 és 336/1886. számú végzése által Várady József hg.-szöllősi és Armuth Jakab mohácsi lakosok végrehajtható javára Mayer Mátyas kistaludi lakos ellen 70 frt, 28 frt 40 kr s 33 frt 90 kr tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtsi alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 346 frt 56 krra becsült butorok, ágymenűek, szelőrosta, kocsi eke taligával, vasfogó borona, 1 borju és 21 frt 6 kr. követelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 305/1886. számú kiküiltést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kistaludon alperes lakásán leendő eszközölésére

1886. év márczius hó 6. napjának d. e. 10 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezenen oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igerőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Dárdán, 1886-ik évi február 25-én.

Schönberger Samuel, királyi bir. végrehajtó.

Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Nyilt-tér.* Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Laptulajdonos: FEKETE MIHÁLY. Felelős szerkesztő: FEILER MIHÁLY.

Nyilt-tér.* Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Nyilt-tér.* Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Nyilt-tér.* Szines, fekete és fehér selyem atlaszt méterenként 75 krtól 10.65 frt (18 kőlyombó minőségben) egész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít HENNEBERG G., (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár Z ú r i c h. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

* E rovatban közlöttekért nem vállal magára felelőséget a szerkesztő.

Válasz A „Pécsi Figyelő” február 20-ikáról kelt számában mejelent „A Traub B. és társa cég botrány ügye” című cikkére.

Ha a hírlapok hasábjai nekem is díjtalanul állanak rendelkezésemre, talán bővebben foglalkoznám a „P. F.”-ben utjlag mejelent, a fajgyűlölet és személyeskedés bélyegét magán hordó cikkre; de minthogy nekem minden nyilt-téri közleményért fizetnem kell, csak röviden akarom a „P. F.”-nek, úgy mint a cikk beküldőinek tudtára adni, hogy bizony sem egyiket sem másikat nem tartom érdemesnek, hogy többé csak válaszoljak is valótlanságára.

Különösen azonban a „P. F.”-nek van valami mondani valóm és pedig az, hogy, ha igazán a közérdekben, nem pedig durva modora miatt egy üzletből kintastölt személy érdekében szólna fel, akkor informálna magát a megtámadottal is és nem tagadná meg attól a védelmet ugyanazon lap hasábjain, ahol megtámadták.

Végül csak anny t, hogy a közönség engemet is ismer, mi teljesen meggyugtat; mert bárki, ki csak egyszer beszélt ez életben velem, az bizony kineveti a „Pécsi Figyelő” szörnyű felsülése miatt és mindenki el fogja ítélni azon, a tisztoszegecses irodalom nívóján mélyen al! álló — gyűlöletet tükrözö — csevevéseket, a melyekkel személyemet illeti.

Kelt Pécsétt, 1886. február hó 2-án.

ENGEL LAJOS, a „Traub B. és társa” cég társfőnöke.

Nyilatkozat E b. lapok f. évi 8-ik számának „Nyilttér” rovatában Fürst József aláírással: „Merénylet a kémei postahivatalban” című piszkos közlemény jelent meg bizonyos „Vilányi Sándor” ur — mint ő jelzi — kémei tanító és postamester ellen.

Tudtommal ilyen nevű uri egyén Kémesen nem létezik; sőt teljes bizonyossággal állíthatom, hogy az egész községben ily nevű embert senki nem ismer. Annál kevésbé lehet hát akár tanító, akár postamester, vagy pláne mindkettő is egy személyben.

Köhlomány, rágalom tehát az a „merénylet”, melyet közli a kémei postahivatalban játszat le. Ugyanazért alulirott — aki már aztán csakugyan kémei postamester vagyok — a fenteevezett Fürst J. által írt közleményt a nagy közönség szándékos félrevezetésére irányzott aljas hazugságnak, őt magát pedig szemtelen és piszkos rágalmozónak nyilvánítom.

Vitányiné Schweder Karolin, m. kir. postamester.

KIS HIRDETÉSEK. Erovatban minden szó heiktatása 1 krba kerül és felvételek a kiadóhivatalban, Nepomuk-utca (a posta mellett.)

6 gymnásiumot végzett két ifju óhajtna segédként állást elfoglalni. Szives ajánlatok e lap kiadóhivatalához intézendők.

Kiadó lakas. Egy I-ső emeleti 5 szobából és mellékhelyiségekből álló igen elegans lakás a belvárosi Király-utcában kiadó. Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

Bonne-nak ajánlunk kis gyermeknek mellé egy jó családból származó fiatal leány. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

24180/1885. **Árverési hirdetés.** A pécsi kir. törvénszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Driesz Lajos ügyvéd pécsvárad lakos végrehajthatónak Müller János lovász-hetényi lakos végrehajtható szenedő elleni 8 forint tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtsi ügyében, a pécsi kir. törvénszék (a pécsvárad kir. járásbíró-ság) területén levő, a lovász-hetényi 7-ik sz. tjrbrón felvett 7. hsz. 7. sorsz. háznak, udvartér és kertnek egy mellékhelyiségeknek Müller Jánost illető felelőszere 200 forint kiküiltátsi ár mellett, a 644. hszsz. fekvőségnek u. a. fele részére 101 frt kiküiltátsi ár mellett, az 1067. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 47 frt kiküiltátsi ár mellett, az 1255. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 37 forint kiküiltátsi ár mellett és az 1392. hsz. fekvőségnek u. a. illető felelőszere 109 frt kiküiltátsi ár mellett az árverést ezenen megállapított: kiküiltátsi árban elrendelte, és hogy a fennebb mejelent ingatlan az 1886. évi április hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor Lovász-hetényben a község házáján megtartandó nyilvános árverésen a megállapított áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 20 forint, 10 frt 10 krt, 4 frt 70 krt, 3 frt 70 krt, és 10 forint 90 krt. középszűben vagy az 1881-ik évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltátsi kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvénszék mint telekkönyvi hatóságának 1886-dik évi január hó 8-dik napján tartott üléséből kiadta: KISS GEZA, kir. törzséki jegyző.

